

§ 6. Obsługę kredytu udzielanego z funduszu prewencyjnego w formie bezprocentowych długoterminowych pożyczek wykonuje Bank Rolny.

§ 7. Szczegółowy tryb udzielania pomocy finansowej określi Naczelny Dyrektor PZU.

§ 8. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 28 grudnia 1961 r. w sprawie udzielania przez Państwowy Zakład Ubezpieczeń pomocy na ogniotrwałe pokrycie nowych budynków (Monitor Polski z 1962 r. Nr 4, poz. 12).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Finansów: J. Trendota

119

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 21 kwietnia 1970 r.

w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży wyrobów hutniczych w obrocie krajowym pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie art. 384 Kodeksu cywilnego oraz § 1 ust. 1 pkt 3 uchwały nr 97 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1965 r. w sprawie upoważnienia naczelných organów administracji państwowej do ustalania ogólnych warunków dla określonych kategorii umów (Monitor Polski z 1965 r. Nr 23, poz. 109 i z 1969 r. Nr 36, poz. 270) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się ogólne warunki umów sprzedaży wyrobów hutniczych w obrocie krajowym pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej, stanowiące załącznik do zarządzenia.

2. Do czasu wydania ogólnych warunków umów dostawy, ogólne warunki umów sprzedaży wymienione w ust. 1 stosuje się odpowiednio do umów dostawy (art. 605 Kc).

3. Przez użyte w zarządzeniu określenie „wyroby hutnicze” rozumie się wyroby walcowane, rury stalowe, wyroby przetwórstwa hutniczego, odlewy stalowe i wyroby kute, zwane dalej „towarami”.

§ 2. Jednostki gospodarki uspołecznionej mogą ustalać w umowach wzajemne prawa i obowiązki odmiennie, niż to zostało przewidziane w ogólnych warunkach umów sprzedaży wymienionych w § 1, chyba że z przepisów ustawy lub

z treści tych warunków wynika, że określone w nich prawa i obowiązki są wiążące dla stron.

§ 3. W sprawach nie unormowanych niniejszym zarządzeniem stosuje się ogólne warunki umów sprzedaży, stanowiące załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 7 października 1966 r. w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży oraz umów dostawy w obrocie krajowym pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski z 1966 r. Nr 57, poz. 276 oraz z 1967 r. Nr 6, poz. 29 i z 1969 r. Nr 36, poz. 285).

§ 4. Przepisy ogólnych warunków umów sprzedaży, ustalone niniejszym zarządzeniem, stosuje się również do zobowiązań wynikłych z umów sprzedaży i umów dostawy zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia, jeżeli chodzi o skutki prawne zdarzeń, które nastąpiły po dniu jego wejścia w życie.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1970 r.

Minister Przemysłu Ciężkiego: F. Kaim

Załącznik do zarządzenia Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 21 kwietnia 1970 r. (poz. 119).

OGÓLNE WARUNKI UMÓW SPRZEDAŻY WYROBÓW HUTNICZYCH W OBROcie KRAJOWYM Pomiędzy JEDNOSTKAMI GOSPODARKI USPOŁECZNIONEJ

Rozdział 1.

Zawieranie umów.

§ 1. 1. Umowy sprzedaży zawiera się na okresy roczne lub kwartalne, z określeniem w nich terminów dostarczenia towarów w poszczególnych kwartałach. Na żądanie kupującego sprzedawca obowiązany jest jednak poinformować go o przewidzianych miesięcznych terminach dostarczenia towarów objętych umową. Strony mogą również zawierać umowy sprzedaży na okresy dłuższe lub krótsze oraz ustalać inne terminy dostarczenia towarów.

2. Jeżeli w umowie zastrzeżono sukcesywność dostarczenia towaru, jednakże bez bliższego oznaczenia terminów, rozumie się, że towar dostarczany będzie partiami w okresach miesięcznych.

§ 2. Jednostkami właściwymi do przyjmowania zamówień na wyroby hutnicze są branżowe biura zbytu Centrali Zbytu Stali „Centrostal”, chyba że w cennikach, katalogach lub innych publikacjach „Centrostalu” wskazana zostanie inna jednostka jako właściwa do przyjmowania zamówień na wyroby hutnicze określonego rodzaju.

§ 3. 1. Terminy składania zamówień na wyroby hutnicze poszczególnych rodzajów, z zastrzeżeniem przepisów ust.

2 i 3, ustala „Centrostal”, podając je do powszechnej wiadomości w cennikach, katalogach lub w innych publikacjach.

2. Terminy składania zamówień w branżowych biurach zbytu „Centrostalu” na wyroby hutnicze produkcji krajowej nie mogą być dłuższe niż:

- 1) 60 dni przed kwartałem, w którym ma nastąpić dostawa, dla wyrobów:
 - a) walcowni bruzdowych i blach ze stali klasy 1,
 - b) kuto-walcowanych kół, obręczy i pierścieni,
 - c) łuków kopalnianych oraz surówki,
- 2) 80 dni przed kwartałem, w którym ma nastąpić dostawa, dla wyrobów:
 - a) walcowni bruzdowych i blach ze stali klasy 2—4,
 - b) osi parowozowych i tendrowych, osi wagonowych, osi wąskotorowych,
- 3) 90 dni przed kwartałem, w którym ma nastąpić dostawa, dla wyrobów:
 - a) taśm zimno walcowanych, prętów i drutów ciągniętych oraz łuszczonych, kształtowników zimno giętych, akcesorii kolejowych, bednarki ocynkowanej,
 - b) rur bez szwu walcowanych na gorąco i rur ze szwem nie przeciąganych,
 - c) kutych i odlewów stalowych w stanie surowym,
- 4) 120 dni przed kwartałem, w którym ma nastąpić dostawa, dla wyrobów:

- a) blach ze stali Armco, K22M i 18 CuNMT z grupy przydziałowej 3612 i blach platerowanych z grupy przydziałowej 3614,
 b) rur bez szwu i ze szwem ciągnionych na zimno,
 c) kątowych i odlewów stalowych w stanie obrobionym mechanicznie,
 5) 180 dni przed kwartałem, w którym ma nastąpić dostawa, dla wyrobów:
 a) rur kotłowych III stopnia wymagań, rur wiertniczych i ogólnego przeznaczenia ze stali stopowej klasy 2 i 4,
 b) zestawów kołowych.

3. Terminy, o których mowa w ust. 2, są o 7 dni dłuższe w razie składania zamówień w rejonowych oddziałach „Centrostalu”.

§ 4. 1. Jednostka właściwa do przyjmowania zamówień na wyroby hutnicze obowiązana jest, po otrzymaniu zamówienia, do zawarcia umowy z kupującym albo wskazania mu niezwłocznie jednostki właściwej do zawarcia umowy. Jednostka właściwa do przyjmowania zamówień zwolniona zostaje z obowiązku zawarcia umowy z kupującym z chwilą zawarcia tej umowy przez wskazaną przez nią jednostkę.

2. Wskazanie kupującemu przez jednostkę właściwą do przyjmowania zamówień jednostki właściwej do zawarcia z nim umowy, z równoczesnym przekazaniem jej zamówienia kupującego, powinno nastąpić nie później niż w terminie:

- 1) 30 dni, licząc od ustalonego terminu składania zamówień — w odniesieniu do wyrobów walcowanych (prętów, bednarki, walcówki, kształtowników oraz wszelkich blach łącznie z ocynkowanymi, ocynowanymi i ołowianymi) ze stali zwykłej jakości, klasy 1;
- 2) 40 dni, licząc od ustalonego terminu składania zamówień — w odniesieniu do pozostałych wyrobów hutniczych.

§ 5. 1. Zawarcie umowy (potwierdzenie zamówienia) powinno nastąpić nie później niż w terminie:

- 1) jeżeli chodzi o sprzedawców wskazanych przez „Centrostal”:
 a) 30 dni, licząc od daty otrzymania zamówienia z „Centrostalu” — w odniesieniu do wyrobów walcowanych (prętów, bednarki, walcówki, kształtowników oraz wszelkich blach łącznie z ocynkowanymi, ocynowanymi i ołowianymi) ze stali zwykłej jakości, klasy 1,
 b) 40 dni, licząc od daty otrzymania zamówienia z „Centrostalu” — w odniesieniu do pozostałych wyrobów hutniczych;
- 2) dla sprzedawców upoważnionych do przyjmowania zamówień bezpośrednio od kupujących — 40 dni, licząc od ustalonych terminów składania zamówień.

2. Rejonowe oddziały „Centrostalu” obowiązane są do sprzedaży odręcznej towarów z zapasów hurtowni na doraźnie składane zamówienia podlegające natychmiastowej realizacji, przy sprzedaży zaś innych towarów, nie podlegających sprzedaży odręcznej — obowiązane są do zawarcia umowy (potwierdzenia zamówienia) najpóźniej na 10 dni przed kwartałem dostawy. Przez sprzedaż odręczną rozumie się sprzedaż wyrobów hutniczych w partiach mniejszych od minimalnych ilości produkcyjnych oraz w asortymentach objętych obowiązującym „Wykazem asortymentów składowych”, ustalonym przez „Centrostal”, w odniesieniu do których rejonowe oddziały obowiązane są utrzymywać niezbędne zapasy.

§ 6. Brak potwierdzenia zamówienia w terminie ustalonym w myśl § 5 uważa się za przyjęcie zamówienia. W tym

wypadku umowę uważa się za zawartą z upływem terminu przewidzianego na potwierdzenie zamówienia oraz na warunkach określonych w zamówieniu.

Rozdział 2.

Tolerancje ilościowe przy dostawach wyrobów hutniczych.

§ 7. 1. Umowę uważa się za wykonaną należycie, jeżeli dostarczenie towaru nastąpiło przy zastosowaniu następujących odchyłek ilościowych w stosunku do ilości określonych w umowie oddzielnie dla każdego asortymentu:

Wyszczególnienie	Odchyłki	
	plusowe w %	minusowe w %
A. Dla wyrobów hutniczych dostarczanych w tonach — w zakresie:		
1) umów opiewających na ilości poniżej oraz w ramach obowiązującego minimum produkcyjnego	10	10
2) umów opiewających na ilości powyżej obowiązującego minimum produkcyjnego:		
do 20 ton	5	5
powyżej 20 do 50 „	5	5
powyżej 50 do 100 „	3	3
powyżej 100 do 500 „	2	2
powyżej 500 „	2	2
B. Dla rur stalowych bez szwu i ze szwem dostarczanych w metrach	5	5

2. Jeżeli w zamówieniu kupujący określił ilość towaru przez wskazanie liczby sztuk o określonych wymiarach, wielkość odchyłek ustala się każdorazowo w umowie.

3. Nie stosuje się odchyłek ilościowych przy zamówieniu rur w sztukach.

Rozdział 3.

Rękojmia za wady fizyczne towaru.

§ 8. 1. W umowach sprzedaży wyrobów hutniczych strony mogą ograniczyć odpowiedzialność z tytułu rękojmi za wady fizyczne towaru, jeżeli towar pochodzi z produkcji nie opanowanej w pełni technologicznie, tzn. o charakterze pionierskim, lub jeżeli wymagane wskaźniki właściwości tego towaru mają charakter wyprzedzający w stosunku do istniejącego poziomu krajowej techniki hutniczej.

2. W wypadkach określonych w ust. 1 sprzedawca powinien najpóźniej przy potwierdzeniu zamówienia określić, w formie dołączonego protokołu rozbieżności, zakres proponowanego ograniczenia odpowiedzialności z tytułu rękojmi za wady. Obowiązany jest równocześnie dołączyć oświadczenie swojej jednostki nadrzędnej stwierdzające, że produkcja

wyrobów objętych zamówieniem nie została opanowana, oraz podać przypuszczalny termin jej opanowania.

3. Kupujący, który nie godzi się na proponowane przez sprzedawcę ograniczenie z tytułu rękojmi za wady, może

w terminie 14 dni od dnia otrzymania protokołu wystąpić ze sporem przedumownym. W przeciwnym razie umowę uważa się za zawartą na warunkach określonych w protokole rozbieżności.

120

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 7 maja 1970 r.

w sprawie gospodarowania złomami wyrobów ogniotrwałych.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244), § 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 16 czerwca 1953 r. w sprawie przekazania Ministrowi Hutnictwa uprawnień do wydawania przepisów w sprawie ujawniania i upłynniania zbędnych i nadmiernych zapasów materiałów ogniotrwałych w przedsiębiorstwach gospodarki społecznej oraz gospodarowania surowcami wtórnymi wyrobów ogniotrwałych (Monitor Polski Nr A-61, poz. 746) oraz art. 1 ustawy z dnia 22 marca 1957 r. o zmianach w organizacji i zakresie działania naczelnych organów administracji państwowej w niektórych gałęziach przemysłu, budownictwa i komunikacji (Dz. U. Nr 17, poz. 86 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie reguluje gospodarkę złomami wyrobów ogniotrwałych w jednostkach gospodarki społecznej, zwanymi dalej „użytkownikami”, posiadającymi urządzenia ciepłe z zastosowaniem wymurówki z wypalonych materiałów ogniotrwałych, o ogniotrwałości 161 sP i powyżej.

2. Złomami ogniotrwałymi w rozumieniu zarządzenia są:
- 1) zniszczone lub uszkodzone wyroby ogniotrwałe, które po przeprowadzeniu przez posiadacza odpowiedniej segregacji zostały uznane za nie nadające się do użycia we własnym zakresie,
 - 2) wyroby ogniotrwałe, które jako nietypowe nie nadają się do wykorzystania na potrzeby użytkownika i zostały przez Centralę Handlową Materiałów Ogniotrwałych z siedzibą w Gliwicach zakwalifikowane do złomowania,
 - 3) uzyskane przy rozbiórkach lub remontach urządzeń ciepłych wyroby ogniotrwałe, które nie nadają się do wykorzystania na potrzeby użytkownika,
 - 4) złomy wyrobów ogniotrwałych objęte normą branżową BN-67/6761-10,
 - 5) złomy wyrobów ogniotrwałych nie objęte normą wymienioną w pkt 4, a pochodzące z importowanych topionych bloków szklarskich, w szczególności takich, jak Corhart, Korvisit, Zetacor.

3. Urządzeniami ciepłymi w rozumieniu zarządzenia są urządzenia przemysłowe do przeprowadzania procesów technologicznych w wysokich temperaturach, z zastosowaniem wymurówki z wypalonych materiałów ogniotrwałych, o ogniotrwałości 161 sP i powyżej.

§ 2. Skup złomów ogniotrwałych oraz sprzedaż skupionych złomów dla potrzeb jednostek gospodarki społecznej powierza się na zasadzie wyłączności Przedsiębiorstwu Wtórnych Surowców Ogniotrwałych z siedzibą w Gliwicach, zwanemu dalej „Przedsiębiorstwem”.

§ 3. 1. Użytkownicy przeprowadzający remont bądź rozbiórkę urządzeń ciepłych obowiązani są z uzyskanych złomów ogniotrwałych wydzielić te surowce, które są przydatne do ponownego zużycia w remontach własnych urządzeń ciepłych.

2. Użytkownicy zobowiązani są zabezpieczyć złomy ogniotrwałe przed ich zanieczyszczeniem oraz pomieszczeniem

rodzajów, a po nagromadzeniu ich w ilości przynajmniej 10 ton zgłosić do skupu Przedsiębiorstwu.

3. Zgłoszenia dokonuje się w ciągu 30 dni licząc od dnia nagromadzenia złomów ogniotrwałych, ze wskazaniem ich rodzajów i ilości.

4. W razie posiadania przez użytkownika urządzeń ciepłych nie pozwalających na uzyskanie złomów ogniotrwałych w ilości określonej w ust. 2 w okresie jednego roku, Przedsiębiorstwo ustali w porozumieniu z użytkownikiem ilości złomów podlegające obowiązkowi zgłoszenia do skupu.

5. Zabrania się wywożenia na hałdy złomów ogniotrwałych przed przeprowadzeniem oceny ich przydatności przez Przedsiębiorstwo.

6. Z obowiązku odprzedaży złomów może zwolnić użytkownika jedynie Przedsiębiorstwo. Zwolnienie takie może nastąpić tylko w razie stwierdzenia nieprzydatności złomów do dalszego użytku.

§ 4. Złomy ogniotrwałe uzyskane podczas remontu i rozbiórki urządzeń ciepłych powinny być przez użytkownika ważone i ewidencjonowane, z uwzględnieniem rodzajów złomu wymienionych w § 1 ust. 2 pkt 4 i 5.

§ 5. Po otrzymaniu zgłoszenia, o którym mowa w § 3 ust. 2, Przedsiębiorstwo obowiązane jest zawrzeć z użytkownikiem umowę o zakup zgłoszonych złomów ogniotrwałych w terminie 14 dni od daty otrzymania zgłoszenia.

§ 6. 1. Użytkownicy mogą zlecać, a „Przedsiębiorstwo obowiązane jest przyjmować zlecenia w wypadkach gospodarczo uzasadnionych na:

- 1) przeprowadzenie robót rozbiórkowych nieczynnych lub remontowanych urządzeń ciepłych, w których występują materiały ogniotrwałe,
- 2) dokonanie oceny, zakwalifikowania, sortowania i czyszczenia złomów ogniotrwałych pochodzących z rozbiórki lub remontu urządzeń ciepłych.

2. Przedsiębiorstwo wykonuje usługi, o których mowa w ust. 1, odpłatnie na podstawie umowy zawartej między stronami.

§ 7. Użytkownicy, u których przy sortowaniu i czyszczeniu złomów ogniotrwałych pracują brygady robocze Przedsiębiorstwa, obowiązani są zapewnić tym brygadom odpowiednie warunki pracy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz składowisko złomów i pomieszczenie zabezpieczające sprzęt.

§ 8. Przedsiębiorstwo upoważnione jest do przeprowadzania kontroli całokształtu gospodarki złomami ogniotrwałymi u użytkowników, w szczególności w zakresie ujawniania zapasów, właściwego gromadzenia i magazynowania złomów ogniotrwałych.

§ 9. Traci moc zarządzenie Ministra Hutnictwa z dnia 10 listopada 1953 r. w sprawie gospodarowania wtórnymi surowcami wyrobów ogniotrwałych (Monitor Polski z 1953 r. Nr A-108, poz. 1448 i z 1954 r. Nr A-81, poz. 944).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Ciężkiego: *F. Kaim*